

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.39/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.20J

Ședința publică din 31 octombrie 2016

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară împotriva pârâților X – judecător în cadrul Curții de Apel ..., Y – judecător în cadrul Curții de Apel ... și Z – președintele Tribunalului ..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 26.10.2016 când, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise, secția a amânat pronunțarea astăzi, când a hotărât următoarele:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr.39/J/2015, Inspekția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâților X - judecător în cadrul Curții de Apel ..., Y - judecător în cadrul Curții de Apel ..., Z- judecător în cadrul Tribunalului ... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr.303/2004 .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâții au făcut mai multe demersuri în vederea influențării membrilor Comisiei de examinare la concursul pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor organizat în perioada 13 septembrie-4 decembrie 2013, în scopul favorizării unora dintre candidați, faptă ce întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.l) din Legea nr.303/2004.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Pârâții judecători au depus întâmpinări prin care au solicitat în principal respingerea acțiunii ca prescrisă, iar în subsidiar respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Motivele pentru care cei trei pârâți au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată sunt în esență următoarele:

- Inspectia Judiciară susține că pârâții au încercat să se imixtioneze în activitatea altor judecători, or legea nu sancționează tentativa la fapta de imixtiune, ci forma consumată a acesteia.
- activitatea desfășurată de membrii Comisiei de examinare la concursul pentru numirea în funcții de conducere nu este o activitate de judecată sau în legătură cu activitatea de înfăptuire a justiției, astfel încât nu beste latura obiectivă a abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004.
- doamna judecător J1 a avut doar calitatea de membru supleant în comisie, astfel încât nu a avut nicio atribuție în curs de exercitare.
- nu existe probe care să dovedească că pârâții au săvârșit fapte de imixtiune în activitatea altor judecători, fapte care să se fi materializat și să aibă efectul scontat, de influențare a membrilor comisiei.
- nu este întrunită latura subiectivă a abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004
- Inspectia Judiciară nu a respectat dreptul la apărare al pârâților întrucât materialul pe baza căruia s-a început cercetarea disciplinară a fost pus la dispoziția acestora în aceeași zi în care au început audierile, iar cercetarea disciplinară s-a desfășurat pe parcursul a patru zile.

Prin încheierea pronunțată la data de 13.01.2016 secția, cu majoritate, a respins ca neîntemeiată excepția privind prescripția răspunderii disciplinare a pârâților, precum și excepția de nelegalitate a cercetării disciplinare formulate de pârâți.

Au fost calificate excepțiile formulate de pârâți privind nelegalitatea abaterii imputate și de nesancționare a tentativei în dreptul disciplinar, ca fiind apărări de

[REDACTED]
fond.

La termenul din 26.01.2016 au fost audiați pârâții judecători și, cu majoritate, secția a dispus sesizarea Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor prev. de art.46 alin.7 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În declarația pe care a dat-o în fața secției, pârâtul judecător Z a arătat că avea o relație de prietenie mai veche cu doamna J1, fuseseră colegi de doctorat și o vizita de câte ori era în B.. În prealabil, îi dădea telefon, la fel s-a întâmplat și înainte de 5.11.2013, când a sunat-o cu câteva zile înainte. Pe G1 îl cunoștea, întrucât fusese grefierul său la Tribunalul Pe data de 6.02.2014 l-a sunat pentru a-i cere numărul de telefon de la DNA, pentru a putea lua legătura cu procurorul de caz ce făcea investigația în această cauză. Domnul G1, grefier la DNA, i-a dat numărul de telefon al comisarului M1, care îl sunase în prealabil și îl citase în calitate de martor. Tot comisarul M1 îi spusese cu acel prilej că doamna X era cercetată pentru infracțiunea prevăzută de art.12 ind.1 din Legea 78/2000.

Pe data de 12.02.2014, în timp ce era pe drum spre D.N.A. l-a sunat comisarul M1 care i-a spus că nu îl poate audia în acea zi. După ce l-a sunat comisarul, a venit totuși în B. pentru a se întâlni cu domnul profesor P. Când a ajuns în B. l-a sunat pe grefierul G1 pentru a-l întreba unde este sediul D.N.A., pentru a ști unde să meargă data viitoare. G1 i-a spus unde este sediul, s-au întâlnit chiar aproape de sediul DNA, ocazie cu care au purtat discuția ce rezultă din înregistrarea aflată la dosar. A mai arătat pârâtul Z că în cursul discuției cu doamna J1, la sediul Curții de Apel ..., nu au existat tensiuni și reacții de surprindere, nu au fost refuzuri de a continua discuția.

În jurul datei de 16.12.2013, a fost sunat de doamna vicepreședinte J1, care a spus că a fost audiată la DNA în legătură cu „X”.

A mai arătat că în anul 2013 nu a avut nicio discuție cu doamna președinte X legată de candidaturile pentru funcția de vicepreședinte la Tribunalul

Pârâtul Y a arătat că la 5.11.2013, s-a deplasat la I.C.C.J. împreună cu doamna președinte X și cu domnul președinte Z, cu scopul de a înmâna o invitație la dezbaterile ce urmau să aibă loc pe 13.12.2013, la C., în materie penală. La această întâlnire urmau să participe specialiștii în dreptul penal la nivelul circumscripției. A arătat că scopul principal al deplasării la B. a fost de a merge la Ministerul Justiției, pentru a discuta în legătură cu investițiile la nivelul Curții. Cum Ministerul de Justiție a prorogat discuția pentru ora 13, s-au îndreptat spre I.C.C.J., unde pârâtul X a coborât și s-a întâlnit cu foști colegi ce proveneau de la Curtea de Apel ..., printre care doamna J2. Aceasta l-a condus la biroul doamnei președinte a I.C.C.J., unde a lăsat invitația.

A arătat pârâtul că, după ce a ieșit din biroul doamnei președinte a urcat în biroul judecătorului J3, cu care avea o relație de prietenie și se întâlniseră destul de des, pentru a-l felicita pentru recenta promovare. După ce l-a felicitat, domnul J3 i-a spus că este foarte stresat, întrucât este organizatorul unui examen pentru promovare în funcții de conducere, iar pârâtul Y i-a răspuns că și la C. sunt 4 candidați la fel de bine pregătiți profesional.

Pârâtul Y a arătat că nu a pomenit în fața domnului judecător J3 numele niciunui candidat pentru funcția de vicepreședinte la Curtea de Apel Înainte de a ieși din biroul domnului J3, l-a invitat formal la o cafea, însă acesta a refuzat și l-a condus la lift.

A ținut să sublinieze pârâtul că înainte de a ajunge la domnul judecător J3, a intrat în biroul doamnelor judecător J2 și J4, prietene cu doamna judecător J5. De la I.C.C.J. s-au deplasat la Curtea de Apel ..., unde domnul Z a urcat la doamna vicepreședinte J1, iar când a coborât la mașină, în prezența sa, nu s-a discutat nimic despre întâlnirea din biroul doamnei vicepreședinte.

Înainte de ziua de 5.11.2013 a discutat la telefon cu domnul judecător J3 și acesta i-a spus că poate veni într-o zi de marți.

Pârâtul Y a mai arătat că știa, de la sfârșitul lunii octombrie, începutul lunii noiembrie, din mediul profesional, despre faptul că J3 era membru în comisia de examinare pentru promovare în funcții de conducere.

Acesta a mai arătat că nu a afirmat față de judecătorul J3 că doamna X i-ar aprecia pe cei doi candidați de sex masculin, J6 și J7.

Pârâta Cotoră Mihaela a arătat că, așa cum era firesc, a discutat cu colegii și i-a întrebat cine ar dori să se înscrie pentru concursul de vicepreședinte la Curtea de Apel ..., domnul J7 și doamna J5 manifestându-și intenția de a participa la concurs. Doamnei judecător J5 i-a spus că poate este prematur, întrucât nu își terminase mandatul de șef de secție la contencios administrativ, iar pe de altă parte remarcase că avusese conflicte cu șefa secției a II-a civilă. Domnul J7 fusese anterior nominalizat de către judecătorii secției de contencios administrativ, ca alternativă la doamna J5, dar pârâta a optat pentru numirea doamnei J5 în funcția de șef de secție. A rugat-o pe doamna judecător J5 să se mai gândească dacă ar fi cea mai bună opțiune, raportat la acel conflict cu ecouri în colectiv. După vacanța judecătorească din 2013, pârâta a înțeles că doamna J5 nu se mai gândea să participe la concursul de ocupare a funcției de vicepreședinte.

În septembrie 2013 a fost la întâlnirea președinților și vicepreședinților curților de apel, care s-a desfășurat la B., unde a discutat cu doamna președinte a Curții de Apel ..., J8, dar și cu alte persoane. Doamna judecător J8 i-a spus că știe ce înseamnă să *faci echipa bună*, întrucât și dânsa făcea echipă cu doamna judecător J9, care ocupa funcția de vicepreședinte.

În perioada precedentă fuseseră obținute fonduri europene pentru formare profesională, ocazie cu care a fost editat un CD cu privire la care exista obligația de a-l distribui judecătorilor, instanțelor, președinților, vicepreședinților, cu atenționarea că nu poate fi multiplicat. Întrucât nu discutasese până atunci cu doamna judecător J8 despre această exigență a nemultiplicării CD-ului, a sunat-o în cursul lunii octombrie și a primit răspuns de la prim grefierul curții că este plecată în teritoriu. Nu a vrut s-o deranjeze, prin urmare a sunat a doua zi și nu a găsit-o la instanță, astfel că, dându-i-se telefonul mobil a luat legătura cu aceasta. Precizează că a sunat și la alți președinți și le-a adus la cunoștință despre exigența ca CD-urile să nu fie multiplicare. La telefon i-a spus doamnei J8 despre chestiunea susmenționată, aceasta spunându-i din proprie inițiativă că este în drum spre CSM. Arată că atunci nu știa despre împrejurarea că doamna J8 era în comisia de examinare pentru promovarea în funcții, inclusiv de vicepreședinți la curțile de apel. În acel context a mai discutat cu doamna președinte J8 despre împrejurarea că domnul J6 se pregătește pentru examenul de menținere în funcția de vicepreședinte al Curții de Apel Nu a avut nicio discuție despre o eventuală preferință, însă este posibil să fi spus că acesta are contracandidați. Nu a pomenit însă numele și prenumele candidaților în acea conversație. Aceasta a fost singura conversație pe care a avut-o cu doamna președinte J8 pe tot parcursul derulării examenului de

promovare în funcții de conducere. În aceeași perioadă i-a transmis și doamnei judecător J10 de la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin poștă, CD-ul de care a făcut mențiune anterior și s-a gândit să-l trimită și domnului judecător J3, fost președinte la Curtea de Apel ..., tot prin poștă. Au fost gesturi de curtoazie.

Pârâta arată că nu a știut până la data de 10.10.2013 că doamnele judecător J5 și J11 și-au depus candidaturile pentru funcția de vicepreședinte a Curții de Apel Cele două doamne judecătore care s-au înscris la concurs, nu au întrebat-o nimic și i s-a părut curios faptul că nu a fost întrebată despre obiectivele și proiectele avute în plan în calitate de președinte. Doamnele judecător, nici după ce au promovat concursul nu au căutat-o, a trebuit să le invite personal. Începând cu data de 1 ianuarie 2014 a încercat să se înțeleagă corespunzător cu cele două doamne care ocupă funcția de vicepreședinte. La data 5.11.2013 a venit la B., deplasarea făcându-se împreună cu domnii judecători Y și Z. A durat ceva timp pentru a pregăti deplasarea la B., având treabă atât la Ministerul Justiției, cât și la I.C.C.J., unde avea de gând s-o invite pe doamna președinte la o întâlnire cu șefii de secție în materie penală, ce urma să se desfășoare la 13.12.2013, la C.. Că acesta era scopul vizitei pe care o făceau la I.C.C.J., o demonstrează faptul că a încercat să ia legătura cu doamna președinte prin intermediul doamnei J15, iar doamna președinte le-a transmis că îi va primi într-o zi de marți, adică pe 5.11.2013.

Pe domnul Z, vicepreședintele Tribunalului îl interesa rezolvarea unor chestiuni stringente de natură investițională, iar domnul Y era înlocuitorul său pe componenta ordonatorului de credite. Programul vizitei la B. nu s-a desfășurat întocmai cu cel planificat, astfel că au început cu I.C.C.J. S-au deplasat de la C. la B. cu autoturismul instanței și au ajuns la Î.C.C.J., dimineața în jurul orei 10,00,

[REDACTED] [REDACTED]

conform orei scrise pe delegație. Pârâta împreună cu dl. vicepreședinte Z au rămas în autoturism, iar domnul Y a urcat cu invitația la doamna președinte a I.C.C.J., dânsul fiind cel care se ocupa de penal. Arată pârâta că nu a urcat pentru că se temea de discuțiile cu colegii de la I.C.C.J., mai ales că se grăbeau să meargă la Ministerul Justiției pentru a se întâlni cu domnul secretar de stat J13. Vizita domnului Y a durat cel mult 15 min, iar când acesta a coborât le-a spus că a fost încântat de modul în care a fost primit de către doamna președinte a ICCJ, care a promis că va veni la C., la întâlnirea șefilor de secții penale din raza Curții de Apel De asemenea, le-a spus că s-a întâlnit cu domnul J3, domnul J14 și doamna J15.

A mai precizat pârâta că avea în program să treacă și pe la doamna J1, vicepreședinte al Curții de Apel ..., care lucrase într-un proiect cu domnul vicepreședinte Z. De la I.C.C.J. spre Curtea de Apel ... s-au deplasat într-un trafic greu și au ajuns în jurul orei 12,00. A urcat numai domnul judecător Z la doamna J1, întrucât nu mai aveau timp. A arătat că se gândise inițial să meargă la doamna J1, căreia îi trimisese anterior acel CD pentru a-i mulțumi în legătură cu răspunsul primit privind programul accesat de Curtea de Apel ..., însă nu a mai urcat să îi mulțumească, gândindu-se că este prea târziu. Ulterior a aflat că doamna J1 a fost membru supleant în comisia de examen pentru promovarea în funcții de conducere. Domnul judecător Z a stat aprox. 10 min și i-a spus că doamna J1 a întrebat de ce nu a urcat și ea. Au ajuns la Ministerul Justiției și au fost primiți la domnul secretar de stat J13, în jurul orelor 14,00.

La data de 20.11.2013 a venit la C.S.M. unde a discutat cu domnul judecător J16. Programase o întâlnire la Ministerul Justiției împreună cu președinții de tribunale și managerii economici pe chestiuni legate de investiții și personal

[REDACTED] [REDACTED]

pentru a cere sprijin pe chestiuni de personal. Anterior datei de 20.11.2013, a întrebat la C.S.M dacă pot să-i primească și a aflat că unul din membrii avea copilul bolnav, despre un al membru a aflat că este plecat la Bruxelles, iar despre altul a aflat că are un deces în familie, aceste informații aflându-le din discuțiile cu ceilalți membrii. S-a întâlnit cu domnul vicepreședinte J16, aproximativ 15 minute, întrucât acesta se pregătea să plece, apoi s-a întors la Ministerul Justiției. I-a spus acestuia doar despre faptul că s-au făcut referiri la adresa Curții de Apel ... și că îl roagă să atragă atenția asupra respectului care ar trebui să existe.

Pe 22.11.2013 a sunat-o domnul judecător J17, care i-a spus că este la o ședință a Asociației Magistraților la care este prezent și domnul judecător J16 și ca acolo există nemulțumiri cu privire la desfășurarea examenului de promovare în funcții de conducere. Domnul J17 a întrebat cum este la C. și atunci i-a spus care sunt notele. Nu au discutat despre demersul de anulare a examenului de promovare în funcții de conducere, întrucât examenul nu se terminase.

Au fost audiați martorii J18, J1, J3, J17, J8, G1, J19, J20, J21, J22, J23 și J24.

Au fost admise probele cu înscrisuri pentru fiecare dintre părți și s-a dispus emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție pentru a se comunica copie certificată după procesele verbale întocmite cu ocazia transcrierii interceptărilor telefonice din data de 12.02.2014, privind convorbirile telefonice purtate de pârâtul Z cu domnul procuror P1, cu domnul comisar șef M1 și cu domnul grefier G1, precum și a convorbirii telefonice purtate cu doamna judecător J1, în data de 17.12.2013. De asemenea, s-a dispus emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție pentru a se comunica copie certificată după

procese verbale întocmite cu ocazia transcrierii convorbirii telefonice din data de 17.12.2013, ora 8,00 dintre domnul J3 și Y.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

La data de 14.10.2015, a fost înregistrată la Inspekția Judiciară, sub nr. 6056/IJ/3587/DIJ/2015, sesizarea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

În cuprinsul sesizării Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, au fost invocate aspecte cu privire la posibile influențe exercitate de către doamna judecător X, asupra modalității de derulare a concursului pentru funcții de conducere, prin implicarea directă și indirectă în aflarea unor informații nepublice, cu scopul folosirii acestora în vederea favorizării unor candidați la funcțiile de conducere din cadrul Curții de Apel ..., în detrimentul altor candidați, din cadrul aceleiași instanțe.

Se mai arată că președintele Curții de Apel ..., doamna judecător X, a reușit să acceseze informații care nu erau destinate publicității, aflând componența nominală a Comisiei de examinare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor la curțile de apel, tribunale, judecătoria, precum și la parchetele de pe lângă acestea, organizat în perioada 13.09.2013 - 04.12.2013, iar pe acest fond a contactat direct sau indirect, prin intermediul domnilor judecători Y - vicepreședinte al Curții de Apel ... și Z - președinte al Tribunalului ... mai mulți dintre membrii comisiei, pentru a-i capacita în vederea favorizării unor candidați.

În acest sens, se susține că în mai multe ocazii, doamna X și-a exprimat

în mod vădit interesul ca judecătorii J7 și J6 să obțină rezultate pozitive pentru a putea promova concursul și pentru a fi numiți vicepreședinți ai Curții de Apel ..., în detrimentul contracandidatelor J5 și J11, judecători la aceeași instanță.

S-a mai arătat că, după aflarea depunerii candidaturilor de către cele două doamne judecător contracandidate, doamna X și-a exprimat dezacordul față de decizia acestora, considerând că prin gestul lor se încălca cutuma potrivit căreia președintele își alege vicepreședinții, sugerându-le colegilor să manifeste la rândul lor o atitudine de dezaprobare raportat la depunerea candidaturilor lor, pentru posturile de vicepreședinte.

Ulterior susținerii proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor de conducere, judecătorii J7 și J6 i-au comunicat doamnei X că rezultatul nu este cel așteptat de aceasta, acuzând exigența deosebită a membrilor comisiei.

S-a mai arătat că pe fondul acestor informații, doamna judecător X s-a deplasat la B., la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a discuta despre rezultatele nesatisfăcătoare obținute de favoriții săi la ocuparea funcției de vicepreședinte, încercând să găsească modalități prin care să împiedice confirmarea oficială a rezultatelor obținute de aceștia la proba interviului. În contextul expus mai sus, urmare a demersurilor întreprinse de doamna judecător X pe lângă membrii unor asociații profesionale, s-a reușit introducerea pe ordinea de zi a ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din data de 25.11.2013, a punctului privind discutarea rezultatelor obținute de candidații la concurs.

Verificările prealabile s-au axat pe aspectele sesizate de Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și au avut la bază documentația înaintată de această instituție.

La data de 20.10.2015 s-a constatat finalizarea verificărilor prealabile efectuate în lucrarea de față.

În urma analizării probelor administrate în cursul verificărilor prealabile și a situației de fapt rezultate din verificări, s-a apreciat că există indicii cu privire la săvârșirea de către doamna judecător X, a abaterilor prevăzute de art. 99 lit. c), l), n) din Legea nr.303/2004, republicată, constând în aceea că a intervenit direct și prin intermediul altor persoane pentru rezolvarea intereselor altora, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, solicitând colectivului de judecători, în virtutea funcției de președinte de instanță, să adopte o anumită conduită față de contracandidații favoriților acesteia și de către domnii judecători Y și Z a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. l) și n) din Legea nr.303/2004, republicată, constând în aceea că au întreprins demersuri, în numele doamnei președinte X, în vederea favorizării unor candidați la funcția de vicepreședinte a Curții de Apel ..., precum și de către domnul judecător J17 a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. n) din Legea nr.303/2004, republicată, constând în aceea că a realizat, în calitate de vicepreședinte al Asociației Magistratilor din România, demersuri în mod direct, în scopul invalidării rezultatelor concursului.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în intervalul cuprins între 22.10.2015 - 27.10.2015.

În cursul cercetării disciplinare, în data de 22.10.2015, după punerea la dispoziție a dosarului de cercetare disciplinară, echipa de inspectori a procedat la ascultarea doamnei judecător X, precum și a domnilor judecători Y și J17, cu privire la aspectele cuprinse în Rezoluția din data de 20.10.2015, declarațiile acestora fiind consemnate de către inspectori și atașate la dosarul de cercetare.

La solicitarea acestora, li s-a comunicat în copie, fiecăruia în parte, întreg dosarul de cercetare disciplinară.

În apărare, domnul judecător Y a depus două invitații pentru participare la întâlnirile trimestriale, adresate doamnei președite a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna J25 și doamnei J26, președinta Secției Penale, din cadrul aceleiași instanțe.

Cei trei judecători ascultați la data de mai sus, au arătat că, la momentul respectiv, nu au de propus nicio probă în apărare însă, pe parcursul cercetării, după ascultarea tuturor celor implicați își rezervă dreptul de a solicita eventualele probe.

Din oficiu, echipa de inspectori a apreciat la acea dată, că se impune ascultarea, în calitate de martori, a judecătorilor J11, J5, J6, J7, J27, J28, J29, J30, J31, J32 și a procedat în consecință, declarațiile acestora, consemnate în scris, fiind depuse la dosarul de cercetare disciplinară.

În data de 23.10.2015, după punerea la dispoziție a dosarului de cercetare disciplinară, echipa de inspectori a procedat la ascultarea domnului judecător Z cu privire la aspectele cuprinse în Rezoluția din data de 20.10.2015, declarația acestuia fiind consemnată de către inspectori și atașată la dosarul de cercetare.

La solicitarea acestuia i s-a comunicat în copie întreg dosarul de cercetare disciplinară.

De asemenea, față de ora înaintată la care s-a finalizat cercetarea disciplinară în dată de 22.10.2015 și în vederea lămuririi tuturor aspectelor evidențiate în sesizarea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, echipa de inspectori a apreciat că se impune luarea unui supliment de declarație doamnei judecător X, care a

[REDACTED] [REDACTED]
fost consemnat și atașat la dosarul de cercetare disciplinară.

De asemenea, s-a procedat la luarea unui supliment de declarație și domnului judecător J17, la solicitarea acestuia.

La solicitarea judecătorilor cercetați, s-au efectuat și înmănat copii xerox după declarațiile martorilor audiați în data de 22.10.2015.

Au mai fost administrate probele cu înscrisuri și martorii J18, J1 din cadrul Curții de Apel ..., a domnului judecător J3 și a doamnei judecător J33, din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și a doamnei judecător J8, președintele Curții de Apel ..., a domnului judecător J7, a doamnei judecător J5, P2, psiholog, J34, președinta Tribunalului ..., precum și a doamnelor judecător J35, J36, J37 și J38, judecători din cadrul Curții de Apel

Referitor la situația de fapt, Secția pentru judecători în materie disciplinară reține următoarele:

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.833/20.08.2013, s-a aprobat organizarea, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii, la B., în perioada 13.09.2013 - 04.12.2013, a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor la curțile de apel, tribunale, judecătorii, precum și la parchetele de pe lângă acestea, în condițiile art.48 alin. 1 și art.49 alin. 1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale regulamentului de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.320/2006 cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

modificările ulterioare.

Calendarul concursului prevedea următoarele etape:

- până la 18.10.2013 - depunerea proiectelor;
- între 27.10.2013 – 03.11.2013 - testarea psihologică;
- 08.11.2013 – 09.11.2013 - susținerea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor de conducere;
- 24.11.2013 - susținerea testării scrise privind managementul, comunicarea și resursele umane.

Pentru funcțiile scoase la concurs s-au înscris 115 candidați.

Printre posturile scoase la concurs, s-au regăsit și 2 posturi de vicepreședinte la Curtea de Apel ..., pentru care au candidat 4 judecători din cadrul acestei instanțe, respectiv domnii J7 și J6 și doamnele J5 și J11.

La sfârșitul lunii octombrie 2013 a fost stabilită componența comisiei pentru examinarea candidaților înscriși pentru funcțiile de conducere scoase la concurs.

Potrivit procedurii Consiliului Superior al Magistraturii de la acea vreme, pentru a se exclude posibilitatea ca membrii comisiei să fie supuși unor presiuni din partea persoanelor interesate, componența nominală a comisiei nu a fost făcută publică, neputând fi aflate de către candidați sau alte persoane, cu excepția celor implicate în procedura de organizare și desfășurare a concursului.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât, ulterior, publicarea numelor membrilor comisiei de examinare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor.

În data de 24.10.2013, data primei întâlniri a comisiei de examinare, ce s-a desfășurat în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, doamna judecător X,

președintele Curții de Apel ... și doamna judecător J8, președintele Curții de Apel ..., aceasta din urmă membru al comisiei sus amintite, au purtat o discuție telefonică pe marginea derulării unui proiect european, a posibilității antrenării în acest proiect și a Curții de Apel ..., precum și a comunicării unor CD-uri de engleză și franceză juridică.

În contextul discuției, doamna judecător X a amintit că angrenarea Curții de Apel ... în diverse proiecte, se datorează unei echipe manageriale foarte bune, arătând că lucrează foarte bine, în echipă cu bărbații.

La sfârșitul lunii octombrie 2013, doamna judecător X, tot cu intenția declarată de a comunica către mai mulți judecători, președinți și foști președinți de curți de apel, aceleași CD- uri de engleză și franceză juridică, l-a contactat telefonic pe domnul J3, judecător în cadrul Înaltei Curși de Casație și Justiție, purtând o discuție cu acesta, exclusiv pe această temă.

În data de 05.11.2013, doamna judecător X, domnul Y și domnul Z s-au deplasat cu autoturismul Curții de Apel ..., la B., la sediul Ministerului de Justiției, în vederea discutării cu secretarul de stat aspecte legate de investiții, cu privire la sediile unor instanțe de pe raza Curții de Apel ...

Întrucât ora pentru întâlnirea stabilită la Ministerului de Justiție a fost decalată, cei trei judecători s-au îndreptat mai întâi către sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție și ulterior, către cel al Curții de Apel

La sediul primei instituții, domnul judecător Y dorea să înmâneze două invitații la întâlnirea trimestrială a președinților curților de apel, ce urma a fi organizată de către Curtea de Apel ..., una doamnei judecător J25 președintele ... și cealaltă, doamnei judecător J26, președintele Secției Penale a Înaltei Curți de

Casație și Justiție.

De asemenea, domnul Y intenționa să se întâlnească cu domnul J3, judecător în cadrul Secției de contencios al Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu care se cunoștea de mai mult timp, sens în care stabilise cu acesta, telefonic, să se vadă în data de 5.11.2013.

Intențiile declarate ale domnului judecător Y au fost realizate, în sensul că invitațiile au fost comunicate, iar întâlnirea cu domnul judecător J3 a avut loc.

Referitor la vizita făcută de domnul judecător Y la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, coroborând declarațiile pârâtului, ale martorului J3 și ale martorei J2 rezultă că, anterior datei de 05.11.2013, pe fondul unei vechi relații de prietenie, domnul Y l-a apelat telefonic pe domnul J3, comunicându-i dorința sa de a-l vizita pentru a-l felicita cu privire la noua poziție deținută, de judecător al instanței supreme. La data convorbirii, domnul judecător Y cunoștea că acesta era președintele comisiei de examinare în cadrul concursului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor.

Au stabilit să se întâlnească la data de 5.11.2013, la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Ajuns la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în data de 5.11.2016, domnul judecător Y s-a întâlnit cu doamna judecător J2, care l-a invitat în biroul său, unde se afla și doamna judecător J4. După ce a refuzat invitația acestora de a bea împreună o cafea, a fost condus de doamna judecător J2 la biroul unde își desfășura activitatea domnul J3, în care se mai afla și o altă doamnă judecător. După un schimb de amabilități, domnul Y a plecat însoțit de doamna judecător J2 pentru a înmâna invitațiile la întâlnirea trimestrială în materie penală a judecătorilor,

[REDACTED] [REDACTED]

doamnelor președinte ale Î.C.C.J. și secției penale, anunțând că va reveni. După ce a predat cele două invitații, acesta a revenit în biroul domnului J3, pe tot parcursul timpului fiind însoțit de doamna judecător J2. După ce aceasta din urmă a părăsit biroul, cei doi judecători au rămas singuri, împrejurare în care au mai fost schimbate câteva amabilități. Domnul Y l-a felicitat pe domnul J3 pentru promovare, acesta din urmă afirmând că este stresat din cauza faptului că urma să coordoneze comisia de examinare pentru concursul de ocupare a funcțiilor de conducere. În acest context, domnul judecător Y i-a spus că și pentru cele două posturi vacante de vicepreședinte al Curții de Apel ... sunt patru candidați, fiecare dintre aceștia fiind foarte bine pregătit profesional. De asemenea, l-a invitat pe domnul J3 la o cafea, spunându-i că este și doamna judecător X jos, invitație refuzată de acesta. Totodată, i-a spus că doamna judecător X preferă candidații de sex masculin, precizând însă că el îi consideră la fel de buni pe toți.

Declarațiile pe care domnul judecător J3 le-a dat cu privire la acest aspect sunt diferite.

Astfel, în declarația pe care a dat-o la organele de urmărire penală a arătat că a refuzat invitația la cafea a domnului Y și că în timp ce îl conducea la lift, pârâtul Y i-a relatat că doamna judecător X este jos în mașină și ar dori să stea de vorbă cu el. Martorul arată că a refuzat, spunându-i explicit că știe care este motivul pentru care a venit doamna X, reproșându-i că nu este bine ceea ce face. A mai arătat că domnul Iriza a recunoscut că a fost trimis de doamna judecător X, care cunoștea că are calitatea de membru și președinte al Comisiei de examinare și că aceasta are anumiți favoriți pentru posturile de vicepreședinte al Curții de Apel ..., dar că el nu are aceeași părere, în opinia sa toți cei patru candidați fiind la fel de buni.

În declarația pe care acest martor a dat-o la Inspekția Judiciară a arătat că în urma refuzului său de a merge la cafea, domnul judecător Y i-a dat de înțeles că sunt mai mulți candidați la funcțiile de vicepreședinte și că doamna X îi preferă pe cei de sex masculin, însă a precizat că toți sunt la fel de buni.

A mai arătat că anterior fusese contactat de doamna judecător ..., care s-a oferit să-i trimită niște CD-uri ce conțineau activitatea desfășurată în cadrul unui seminar internațional, moment de la care a presupus că se dorește contactarea sa într-o problemă nespecificată la acel moment.

De asemenea, în declarația pe care domnul judecător J3 a dat-o în fața secției a arătat că în timp ce îl conducea pe domnul judecător Y către lift, acesta i-a spus că doamna judecător X îl invită la o cafea în oraș, însă martorul a refuzat întrucât era sigur că în cursul discuțiilor care ar fi avut loc urma să se dicute despre concurs. A mai arătat martorul că domnul Y i-a spus că există un număr de patru candidați pentru posturile de vicepreședinte la Curtea de Apel ..., doi bărbați și două femei, fără a face vreo apreciere personală, însă a menționat că doamna judecător X ar prefera candidații de sex masculin.

Domnul judecător J3 a mai arătat că în cadrul comisiei de examinare care s-a întrunit înainte de examen la sediul C.S.M. s-a discutat despre încercarea de a se „interveni” în beneficiul unor candidați de la Curtea de Apel Cu această ocazie doamna judecător J8, președintele Curții de Apel ... a spus același lucru, respectiv că doamna judecător X a afirmat că preferă candidații de sex masculin.

Din coroborarea celor trei declarații rezultă că martorul J3 a presupus atunci când a fost invitat la cafea că, dacă ar accepta invitația, ar discuta cu pârâții despre examenul ce urma să aibă loc.

De asemenea, mai rezultă faptul că domnul judecător Y a făcut afirmația că doamna judecător X preferă candidații de sex masculin, însă totodată a precizat că din punctul său de vedere toți candidații sunt la fel de buni.

După ce au plecat de la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cei trei pârâți s-au deplasat către sediul Curții de Apel ..., după ce în prealabil, domnul judecător Z a sunat-o pe doamna judecător J1 pentru a-și anunța sosirea.

De precizat este faptul că domnul Z se cunoștea cu doamna J1, având calitatea de coautori la o lucrare ce viza comentarii la codul de procedură civilă.

Scopul declarat al vizitei domnului judecător la doamna vicepreședinte J1, era acela de a discuta o chestiune profesională, respectiv să-i aducă la cunoștință faptul că dorește să se retragă din contractul de editare.

Potrivit declarației pe care martora J1 a dat-o la organele de urmărire penală, aceasta a dedus după dialogul cu domnul judecător Z că doamna judecător X dorea s-o influențeze prin intermediul său pe doamna judecător J18, în vederea sprijinirii unor candidați pentru funcția de vicepreședinte al Curții de Apel ..., cunoscând faptul că ambele sunt cooptate în comisia pentru ocuparea funcțiilor de conducere de către judecători.

Din coroborarea tuturor probelor administrate în cauză rezultă că domnul judecător Z a mers singur la doamna judecător J1, ocazie cu care a întrebat-o dacă este de acord să se întâlnească și cu doamna judecător X. Domnul judecător Z, la solicitarea martorei, a precizat că pârâta X dorește să-i adreseze rugămintea sprijinirii unora dintre candidații la concursul de vicepreședinte al Curții de Apel Întrucât martora J1 i-a reproșat cum e posibil ca doamna X să-i adreseze o astfel de solicitare, discuția pe acest subiect nu a mai continuat.

Ulterior acestei date, pe parcursul desfășurării examenului, date fiind rezultatele obținute la proba interviului, domnul J17, judecător în cadrul Curții de Apel ... și vicepreședinte al Asociației Magistraților din România, a inițiat un demers în vederea invalidării rezultatelor concursului prin înaintarea unui memoriu către Consiliul Superior al Magistraturii.

În declarațiile pe care le-a dat atât în faza de cercetare disciplinară, cât și în fața secției, domnul judecător J17 a arătat că a făcut acest demers în urma sesizărilor verbale primite de la mai mulți judecători din țară cu privire la modalitatea de desfășurare a examenului.

Astfel, domnul judecător J17 a întocmit și transmis materialul în numele Asociației Magistraților din România către structura centrală a asociației, spre a fi înaintat Consiliului Superior al Magistraturii pentru a fi anexat lucrării de la punctul 2 al ordinii de zi afișată pentru ședința secției pentru judecători din data de 25.11.2015.

Pentru această ședință, membrii Secției pentru judecători au avut în vedere, astfel cum rezultă din ordinea de zi soluționată, adresa Asociației Magistraților din România privind memoriul semnat de o serie de judecători participanți la concurs.

Împrejurarea că despre acest demers de invalidare a examenului avea cunoștință și doamna judecător X rezultă din conținutul convorbirii telefonice purtate de aceasta cu domnul judecător J17, la data de 25.11.2013, ocazie cu care acesta din urmă îi comunică faptul că memoriul adresat Consiliului Superior al Magistraturii urmează a fi analizat. Probele administrate în cauză nu dovedesc însă că inițiativa acestui demers a avut-o doamna judecător X.

De asemenea, la data de 20.11.2013, doamna judecător X, împreună cu cei

patru președinți ai tribunalelor din raza Curții de Apel ... și cu managerii economici s-au deplasat la B. cu scopul de discuta atât la Ministerul Justiției, cât și la Consiliul Superior al Magistraturii probleme economico financiare și de resurse umane.

În timp ce se derulau discuțiile la sediul Ministerului Justiției, doamna judecător X s-a deplasat la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, unde, urmare a solicitării sale a fost primită de domnul judecător J16, vicepreședintele ...

Cu ocazia discuțiilor purtate, printre alte subiecte abordate, doamna judecător X și-a exprimat dezamăgirea în legătură cu modul de examinare a candidaților de la Curtea de Apel ... de către comisie, fără a da alte detalii. Domnul judecător J16 i-a explicat, cu diplomație, că vor fi analizate toate nemulțumirile cu ocazia validării examenului, întâlnirea durând foarte puțin.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror.

Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesar ca fapta ce constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legătura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert pe baza probatoriului administrat.

Sub aspectul laturii obiective, pentru existența acestei abateri disciplinare este necesar ca judecătorul să fi avut o acțiune de *imixtiune în activitatea altui judecător*.

Noțiunea de „imixtiune”, în accepțiunea art. 99 lit. 1) din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată, reprezintă orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea lor, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, indiferent dacă prin actul de imixtiune autorul său urmărește sau nu realizarea unui interes.

În exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, judecătorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate, să apere prestigiul puterii judecătorești printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabili, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social.

Referitor la susținerea că activitatea desfășurată de membrul judecător al unei comisii de examen sau concurs pentru funcții de conducere nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004, secția o apreciază neîntemeiată.

Astfel, numirea unui judecător în comisia de examen sau concurs pentru ocuparea funcțiilor de conducere se face tocmai în virtutea funcției pe care acesta o ocupă.

În acest sens, dispozițiile prevăzute de art.48 din Legea nr.303/2004 și art.9 alin.1, respectiv art.29 alin.1 din Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru ocuparea funcțiilor de conducere a judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea 320/2010 a Plenului C.S.M. , comisia de examinare la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor este formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la Curțile de Apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională.

Prin urmare, activitatea membrilor judecători din cadrul acestei comisii se desfășoară în virtutea funcției pe care aceștia o exercită, aceea de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv la Curtea de Apel.

Faptul că activitatea pe care magistrații judecători o desfășoară în cadrul unei astfel de comisii nu este o activitate de judecată, nu o exclude din rândul activităților pe care judecătorii le îndeplinesc în virtutea funcției lor.

Activitatea unui judecător nu se rezumă doar la activitatea de judecată, acesta exercitând și alte atribuții pe care legile sau regulamentele le prevăd în sarcina sa, cum este și cea de membru în comisiile de examen sau concurs a judecătorilor.

Articolul 4 din Legea 303/2004 prevede că „judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă”.

Prin urmare, obligația judecătorilor prevăzută de art.4 din Legea 303/2004 vizează întreaga activitate a acestora, astfel că abaterea disciplinară prevăzută de lit. l) din Legea 303/2004, nu limitează sfera de incidență a imixtiunii doar la activitatea de judecată. Atunci când legiuitorul a dorit să limiteze existența unor obligații doar în ce privește activitatea de judecată, a uzitat expres această terminologie.

În raport de toate aceste considerente, secția apreciază ca neîntemeiată această susținere a părților.

În ce privește faptele săvârșite de pârâții Z și Y, secția apreciază că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99

lit.1 din Legea nr.303/2004.

Referitor la domnul judecător Z, reclamanta susține în esență că acesta a comunicat doamnei judecător J1 scopul vizitei pe care doamna judecător X intenționa să i-o facă, respectiv sprijinirea la concursul pentru funcții de conducere a unor candidați preferați de acesta. De asemenea, se susține că, întrebând-o pe doamna judecător J1 dacă dorește să urce și doamna judecător X, aceasta a refuzat categoric.

Având în vedere că la discuția dintre domnul judecător Z și doamna judecător J1 nu au fost prezente și alte persoane, *secția a reținut sub aspectul situației de fapt, doar împrejurările ce rezultă din coroborarea celor două declarații cu celelalte probe administrate în cauză.*

Astfel, așa cum s-a arătat anterior, din declarațiile doamnei judecător J1 și ale domnului judecător Z rezultă cu certitudine că acesta din urmă nu i-a comunicat martorei J1 numele candidaților pe care doamna judecător X i-ar fi dorit în echipa de conducere.

De asemenea, rezultă că domnul judecător Z a întrebat-o pe doamna judecător J1 dacă vrea să discute cu doamna judecător X, care dorește să-i adreseze rugămintea sprijinirii unora dintre candidații la funcția de vicepreședinte a Curții de Apel ..., însă martora J1 a refuzat.

Din conținutul înregistrării convorbirii telefonice purtate la data de 17.12.2013 de domnul judecător Z cu doamna judecător J1, rezultă că aceasta din urmă i-a spus pârâtului Z să spună adevărul în situația în care va fi chemat de organele de urmărire penală, respectiv că a fost trimis de doamna judecător X s-o întrebe dacă este de acord să discute cu aceasta în sensul sprijinirii unora dintre

candidații la funcțiile de conducere din cadrul Curții de Apel

Prin urmare, din nicio probă administrată în cauză nu rezultă că domnul judecător Z a încercat s-o influențeze pe doamna judecător J1 sau că a făcut o cerere clară, neechivocă, solicitându-i sprijinul în vederea favorizării unora dintre candidații la funcțiile de conducere.

Nici înregistrarea convorbirilor purtate de domnul G1 cu domnul judecător Z nu dovedesc faptul că acesta din urmă ar fi intervenit la doamna judecător J1 în sensul de a-i solicita să favorizeze pe vreunul dintre candidații la funcția de vicepreședinte al Curții de Apel

Faptul că domnul judecător Z a întrebat-o pe doamna judecător J1 dacă vrea s-o primească pe pârâta X și să discute cu ea, se explică prin aceea că fiind subordonatul pârâtei, a acceptat să facă acest demers, fără însă a face solicitări concrete în sensul favorizării unora dintre candidați. În acest sens sunt și declarațiile martorei J1 care a arătat că pârâtul Z era stânjenit și vizibil încurcat, spunându-i ca a făcut acest demers la solicitarea doamnei judecător X.

În consecință, secția apreciază că probele administrate în cauză nu dovedesc săvârșirea de către domnul judecător Z a unei fapte de imixtiune în activitatea altui judecător, nefiind întrunită latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004.

Referitor la pârâtul Y, reclamanta, în esență, susține că fapta de imixtiune în activitatea altui judecător constă în aceea că l-a invitat pe domnul judecător J3 la o cafea, spunându-i că este și doamna judecător X, jos, în mașină, după care, fiind refuzat, i-a spus acestuia că a fost trimis de doamna judecător X să-i spună că are anumiți favoriți pentru posturile de vicepreședinte la Curtea de Apel ...,

respectiv candidații de sex masculin. Se reține de reclamantă că pârâtul Y a afirmat însă față de domnul judecător J3 că în opinia sa „toți sunt la fel de buni”.

Așa cum s-a reținut și în situația de fapt, și cum de altfel a precizat chiar martorul J3, domnul judecător Y a vizitat mai multe persoane cu ocazia deplasării sale la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în biroul domnului judecător J3 intrând prima dată împreună cu martora J2, care l-a însoțit spre cabinetul președintelui Î.C.C.J. și al președintelui de secție penală.

Prin urmare, scopul deplasării domnului judecător Y nu a constatat doar în vizita pe care acesta a făcut-o domnului judecător J3.

La întoarcerea de la cele două cabinete, domnul judecător Y a intrat a doua oară în biroul domnului judecător J3, martora J2 lăsându-i pe cei doi împreună.

Domnul judecător J3 arată în declarația sa, că în timp ce îl conducea pe pârâtul Y la lift, acesta din urmă i-a spus că îl invită doamna judecător X la o cafea, martorul refuzând invitația, după care pârâtul Y i-a spus că pentru cele două funcții de vicepreședinte la Curtea de Apel ... există doi candidați și două candidate, fără să-i ceară să se comporte preferențial față de vreunul din ei; i-a spus însă că doamna judecător X preferă candidații de sex masculin, precizând că el îi consideră la fel de buni pe toți.

În consecință, din probele administrate în cauză nu rezultă că domnul judecător Y s-a implicat în vreun fel pentru a influența modul de desfășurare al concursului sau rezultatele acestuia în sensul favorizării unora dintre candidați în detrimentul altora.

Din chiar declarațiile martorului J3 nu rezultă că domnul judecător Y ar fi întreprins vreo acțiune în scopul de a se „amesteca” în desfășurarea

examenului de promovare în funcțiile de conducere sau că i-a solicitat martorului un tratament favorabil pentru unii dintre candidați.

De asemenea, conținutul înregistrării convorbirii telefonice purtate de domnul judecător J3 cu domnul judecător Y, confirmă faptul că la data de 17.12.2013, acesta din urmă i-a spus domnului judecător J3, cu ocazia vizitei pe care a făcut-o la sediul Î.C.C.J., că toți candidații sunt la fel de buni.

În ce privește „invitația la cafea”, martorul J3 a arătat că a refuzat invitația la cafea întrucât a presupus că dacă ar accepta invitația, ar discuta cu pârâții despre examenul ce urma să aibă loc. Această presupunere a avut la bază faptul că în urmă cu câteva zile fusese sunat de doamna judecător X în legătură cu distribuirea unor DVD-uri cu engleză juridică, moment din care și-a dat seama că se intenționează contactarea sa.

În concluzie, din declarația pe care domnul judecător J3 a dat-o în fața secției nu rezultă că pârâtul Y a discutat cu martorul, anterior invitației la cafea, chestiuni legate de examenul pentru funcții de conducere. De asemenea, ulterior refuzului domnului J3 de a discuta cu doamna X, domnul judecător Y nu a solicitat martorului J3 să favorizeze pe vreunul dintre candidații la funcția de vicepreședinte al Curții de Apel

Având în vedere cele reținute anterior, precum și faptul că activitatea de imixtiune presupune o intervenție, pătrundere, ingerință, amestec nedorit în activitatea altuia, acțiuni ce nu se regăsesc în cauza de față față de persoana pârâtului secția apreciază că fapta domnului judecător Y nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004.

În consecință, pentru considerentele expuse anterior, **secția, cu**

unanimitate, urmează a respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnilor judecători Z și Y, avînd ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.l din Legea nr.303/2004, ca neîntemeiată.

În ce privește faptele reținute în sarcina doamnei judecător X, **secția, cu majoritate**, apreciază că întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.l din Legea nr.303/2004.

Astfel, așa cum s-a reținut și în situația de fapt, doamna judecător X, la data de 24.10.2013, a luat legătura telefonic cu doamna judecător J8, căreia i-a spus, printre altele, că angrenarea Curții de Apel ... în diverse proiecte se datorează unei echipe manageriale foarte bune, subliniind că lucrează în echipă foarte bine cu bărbații.

Insistența doamnei judecător X de a discuta cu doamna judecător J8 rezultă din faptul că în data de 23.10.2013, când a sunat-o pentru prima dată pe doamna judecător J8 și nu a găsit-o, deși i s-a sugerat să discute cu vicepreședinte instanței, aceasta a refuzat, revenind a doua zi cu telefon.

De asemenea, pârâta X l-a contactat telefonic și pe martorul J3, tot în aceeași perioadă, cu scopul declarat de a-i remite un CD ce conținea engleză juridică.

Fără ca aceste fapte să fie reținute în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare, avînd în vedere intervenirea prescripției exercitării acțiunii, **secția, cu majoritate**, constată că acestea au fost primele demersuri ale doamnei judecător X de a contacta pe unii membri ai comisiei de examen sau concurs pentru funcțiile de conducere.

Împrejurarea că aceasta, anterior acestei date, cunoștea cine sunt membrii comisiei de examen sau concurs pentru funcțiile de conducere rezultă din

coroborarea declarațiilor martorilor, precum și ale pârâților Z și Y cu înregistrarea convorbirilor purtate de pârâții Z și Y cu martorii J1, J3 și G1.

Astfel, din declarația pe care pârâțul Y a dat-o în fața secției rezultă că se știa în mediul profesional, de la sfârșitul lunii octombrie, începutul lunii noiembrie despre faptul că martorul J3 era membru în comisia de examinare pentru promovare în funcții de conducere.

De asemenea, din conținutul înregistrării discuției purtate de pârâțul judecător Z cu martorul G1 rezultă că doamna judecător X cunoștea, anterior datei de 5.11.2013 cine erau membrii comisiei de examen sau concurs pentru funcții de conducere și că i-a contactat pe unii dintre aceștia.

Ulterior acestor demersuri, la data de 5.11.2013, doamna judecător X s-a deplasat împreună cu ceilalți doi pârâți la B..

Intenția doamnei judecător X de a-i contacta în data de 5.11.2013 pe domnii judecători J3 și J1, membrii în comisia de examen, rezultă atât din faptul că s-a deplasat, pe rând, la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea de Apel ..., cât și din declarațiile martorilor J3 și J1, care dovedesc faptul că pârâta a încercat să discute cu ei despre candidații pe care îi preferă pentru funcția de vicepreședinte.

Din înregistrarea discuțiilor purtate de domnul judecător Z cu martorul G1 la data de 12.02.2014 rezultă pe de o parte, că anterior datei de 5.11.2013, doamna judecător X l-a întrebat dacă o cunoaște pe doamna judecător J1 și în ce relații este cu aceasta, iar pe de altă parte că doamna judecător X a vrut să ajungă la membrii comisiei.

Din aceeași înregistrare telefonică rezultă interesul doamnei X exprimat prin preferința acesteia pentru anumiți candidați sens în care, indignat fiind, domnul

[REDACTED] [REDACTED]

judecător Z i-a spus martorului G1 „Da ...ea n-a vrut-o pe asta, pe J5?-Pe...pe J5,da. Ea l-a vrut de fapt pe ăla, în continuare, cu care se înțelege ..Ă...J6...Așa, J6, nu ?-Da.(...)”

Același interes al doamnei judecător X rezultă și din interceptarea discuției telefonice din data de 09.11.2013 dintre domnul judecător J7 și domnul judecător J19, acesta din urmă exprimându-se în sensul „păi ce să facă bă, că a vorbit și-acum cu..cică își dă demisia dacă nu ieșiți voi..” .

Nu trebuie pierdut din vedere nici demersul doamnei judecător X de a-l contacta pe domnul judecător J16, vicepreședinte al ... la acea dată. În acest sens, la data de 20.11.2013, pârâta s-a deplasat la sediul C.S.M., unde a purtat o scurtă discuție cu dl. judecător J16, ocazie cu care și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu modul de examinare a candidaților de la Curtea de Apel ... de către comisie. Deplasarea pârâtei la C.S.M. a avut loc în contextul în care dl. judecător J17 inițiasse demersul de a solicita invalidarea rezultatelor concursului pentru ocuparea funcțiilor de conducere, demers ce s-a concretizat prin sesizarea C.S.M. în acest sens și discutarea acestei solicitări în ședința Secției pentru judecători din data de 25.11.2013. De asemenea, deși pârâta se deplasase în data de 20.11.2013 la Ministerul Justiției împreună cu mai mulți președinți de instanțe, la sediul C.S.M. s-a deplasat singură, discuția cu domnul judecător J16 având loc „pe fugă”, întrucât domnul judecător se pregătea să plece, împrejurare din care rezultă că această vizită nu fusese programată anterior.

Totodată, din înregistrarea convorbirii telefonice purtate la data de 25.11.2013 de doamna judecător X cu domnul judecător J17 rezultă că acesta din urmă o ținea la curent pe pârâtă cu demersurile făcute de Asociația Magistraților cu privire la

invalidarea rezultatelor privind examenul pentru ocuparea funcțiilor de conducere. Cu această ocazie, doamna judecător X îi spune martorului că dacă doamna judecător J5 va ocupa funcția de vicepreședinte „va fi nenorocire în colectiv”.

Din coroborarea acestor probe, rezultă cu certitudine faptul **că scopul deplasării doamnei judecător X la sediul Înaltei Curți de Casație și al Cușii de Apel ... a fost acela de a discuta în mod direct cu martorii J3 și J1 și de a le adresa rugamintea să-i sprijine pe favoriții săi la funcția de vicepreședinte, doar atitudinea fermă a martorilor făcând imposibil acest lucru.**

De asemenea, din coroborarea întregului ansamblu probator administrat în cauză rezultă că, în considerarea relațiilor de subordonare, doamna judecător X i-a trimis pe pârâții Y și Z să-i intermedieze o întrevedere cu domnii judecători J3 și J1 sau să le transmită acestora preferințele sale.

Faptul că domnii judecători J1 și J3 au refuzat să discute cu doamna judecător X, cunoscând intențiile acesteia, respectiv de a le transmite că are preferințe pentru anumiți candidați nu conferă acțiunii desfășurate de pârâtă caracterul unei tentative, a unei fapte neconsumate, câtă vreme legea, pentru existența abaterii disciplinare, nu condiționează actul de imixtiune de punerea efectivă în aplicare, de către cei ce au fost abordați, a scopului urmărit. Amestecul doamnei judecător X în activitatea celor doi judecători, membrii în comisia de examen s-a consumat odată cu transmiterea dorinței acesteia de a se întâlni cu domnii judecători J3 și J1 în vederea favorizării unora dintre candidați, respectiv cei de sex masculin.

În consecință, secția, cu majoritate, apreciază că demersurile succesive ale doamnei judecător X în vederea influențării membrilor comisiei de examinare, astfel cum rezultă din declarațiile martorilor J1, J18, J3, precum și ale pârâților Z și Y-

reprezintă o imixtiune în activitatea judecătorilor, membrii ai acestei comisii.

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtei rezultă din întregul ansamblu probator administrat în cauză, aceasta acceptând faptul că prin demersurile întreprinse intervine în activitatea altui judecător.

În ce privește consecințele faptei doamnei judecător, legea nu condiționează pentru existența abaterii disciplinare, ca actul de imixtiune să fie urmat de punerea efectivă în aplicare a scopului urmărit, fiind suficientă atingerea adusă independenței membrilor judecători ai comisiei de examen în luarea deciziilor.

În cazul de față, toți membrii comisiei au discutat ulterior efectuării acestor demersuri de către doamna judecător despre intervențiile acesteia, fiind vădit afectați și indignați de presiunea exercitată asupra activității lor de decizie.

Prin urmare, pentru toate considerentele expuse anterior, secția, cu majoritate, apreciază că faptele doamnei judecător X, astfel cum au fost expuse anterior, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004, motiv pentru care urmează a fi admisă acțiunea disciplinară exercitată de reclamanta Inspecția Judiciară împotriva pârâtei judecător X.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica în condițiile art.100 din Legea nr. 303/2004, secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă, precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

Astfel, secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității magistraților, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a activității acestora, ceea ce se

transpune în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor stabilite prin legi și regulamente.

Totodată, se va ține seama de faptul prin săvârșirea acestei abateri disciplinare s-a adus atingere imaginii și prestigiului justiției, consecințele faptelor săvârșite de pârâtă constând atât în aprecierile negative pe care opinia publică le poate avea asupra sistemului judecătoresc, cât și în atingerea adusă independenței membrilor judecători în comisia de examen de a lua deciziile ce se impun conform legii .

Puterile pe care le presupune funcția de judecător trebuie exercitate cu responsabilitate, cu menținerea demnității și autorității funcției pe care o exercită.

În acest context, independența judecătorului nu constituie un privilegiu care să îi permită nesocotirea dispozițiilor legale și respectiv a responsabilităților specifice funcției, limitele independenței fiind raportate la cerința esențială a respectării legii.

Secția reține că doamna judecător X are o vechime în profesie de peste 30 de ani, nu a mai fost sancționată disciplinar până în prezent, iar din fișa de evaluare a activității profesionale rezultă că la ultima evaluare a obținut calificativul „foarte bine”.

De asemenea, din declarațiile martorilor audiați în cauză rezultă că aceasta a avut anterior săvârșirii faptei o conduită corespunzătoare, caracterizată prin seriozitate și conștiinciozitate.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând modalitatea de săvârșire a faptelor, secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârâtă a unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra consecințelor ce se pot produce prin astfel de fapte.

Ca urmare, având în vedere că sancțiunea are ca scop imediat îndreptarea celui care a comis o abatere disciplinară, dar în același timp constituie și un mijloc de prevenție atât pentru cel sancționat, cât și pentru societate, **Secția, cu majoritate**, apreciază că, față de disp.art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, se impune aplicarea față de pârâtă a sancțiunii constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. 1) din același act normativ.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu unanimitate

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnilor Y - judecător în cadrul Curții de Apel ... și Z, judecător în cadrul Tribunalului ..., pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Președinte,

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Cu majoritate

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei X – judecător în cadrul Curții de Apel ... pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În baza disp. art.100 lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică pârâtei X – judecător în cadrul Curții de Apel ..., sancțiunea disciplinară constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. l) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 31 octombrie 2016.

Judecător

Judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecător

Judecător

Cu opinie separată în sensul respingerii acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva doamnei X – judecător în cadrul Curții de Apel ... pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Așa cum rezultă din cele expuse anterior, **secția, cu unanimitate**, a reținut că faptele săvârșite de domnii judecători Z și Y nu se circumscriu abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(l) din Legea nr.303/2004 și pe cale de consecință, a fost respinsă acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva acestora.

De asemenea, **cu majoritate**, secția a reținut că doamna judecător X se face vinovată de săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.l din Legea nr.303/2004, fiind admisă acțiunea disciplinară exercitată împotriva acesteia de către Inspecția Judiciară.

Contrar opiniei majoritare apreciez că în cauză nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor nici în ceea ce o privește pe pârâta judecător X.

Astfel, referitor la doamna judecător X, reclamanta susține că interesul doamnei judecător X în a afla componența comisiei de examinare, precum și demersurile sale succesive în vederea influențării membrilor acesteia prin intermediul domnilor judecători Y și Z reprezintă o încercare de imixtiune în activitatea judecătorilor, membrii ai comisiei de examinare.

Cu privire la primul aspect, este adevărat că din declarația domnului

[REDACTED] judecător Y rezultă că la sfârșitul lunii octombrie, începutul lunii noiembrie se cunoștea în mediul profesional cine erau membrii în comisia de examen sau concurs în funcții de conducere, însă din probele administrate în cauză nu rezultă că doamna judecător X a întreprins vreun demers pentru a cunoaște cine sunt aceștia.

Pe de altă parte, **în opinie minoritară, apreciez** că simplul fapt al existenței unui interes din partea doamnei judecător X în a afla componența unei astfel de comisii nu poate fi apreciată ca o imixtiune în activitatea altui judecător. Existența unui astfel de interes ține eventual de atitudinea subiectivă pe care persoana respectivă o are față de o faptă pe care o întreprinde și nu reprezintă prin el însuși un act material, în raport de care se poate sau nu aprecia ca a existat o imixtiune.

Referitor la cel de-al doilea act material reținut de reclamantă față de doamna judecător X, respectiv demersurile succesive pe care aceasta le-a făcut în vederea influențării membrilor acesteia prin intermediul domnilor judecători Y și Z, **în minoritate, rețin următoarele:**

Așa cum s-a reținut anterior, secția a apreciat că faptele domnilor judecători Z și Y nu se circumscriu abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(I) din Legea nr.303/2004.

În acest sens s-a reținut că nu există probe în cauză din care să rezulte că domnii judecători Z și Y au făcut cereri exprese, clare, neechivoce către martorii J1 și J3 **în sensul de a favoriza pe unii dintre candidații la funcția de vicepreședinte ale Curții de Apel ... în detrimentul altor candidați, nici în nume personal, nici în numele doamnei judecător X.**

Probele administrate în cauză confirmă susținerea reclamantei în sensul că doamna judecător X a transmis martorilor J1 și J3, membrii în comisia de

examen sau concurs, prin intermediul pârâților Z și Y, intenția de a purta o discuție, solicitare respinsă de cei doi martori.

Doamna judecător J1, întrebată fiind de pârâțul Z dacă este de acord ca doamna judecător X să urce la ea în birou l-a întrebat pe acesta care este scopul acestei vizite, acesta afirmând că doamna judecător X dorește să-i solicite sprijinul la concursul pentru numirea în funcții de conducere a unor candidați preferați de aceasta, fără să dea nici un nume. Doamna judecător J1 a refuzat orice discuție pe această temă. Nefiind de acord ca doamna judecător X să urce la ea în birou.

De asemenea, domnul judecător Y, în timp ce era condus la lift de martorul J3 i-a adresat invitația doamnei X de a merge la o cafea, invitație refuzată de martor, după care i-a spus că pentru funcțiile de vicepreședinte la Curtea de Apel ... există patru candidați, fără să-i ceară să se comporte preferențial față de unul din ei; i-a spus însă că doamna judecător X preferă candidații de sex masculin, precizând totodată că el îi consideră la fel de buni pe toți.

Prin urmare, câtă vreme nu s-a făcut o solicitare, rugămintă concretă de sprijinire a unora din candidați nu se poate susține că doamna judecător X a săvârșit o faptă de imixtiune consumată în activitatea doamnilor judecători J1 și J3 nici personal, nici prin intermediul pârâților Z și Y.

Fapta pârâtei X care s-a deplasat la Curtea de Apel ..., respectiv la Înalta Curte de Casație și Justiție cu intenția de a discuta cu doamnii judecători J1 și J3 în sensul de a le solicita sprijinul pentru unii dintre candidații la funcția de vicepreședinte, preferații săi, *intenție care nu s-a materializat în sensul că nu a discutat nimic cu aceștia și nici nu le-a solicitat acest sprijin direct sau indirect* nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din

Legea nr.303/2004.

Din probele administrate rezultă că doamna judecător X și-a manifestat într-un mod insidios preferința pentru numirea în funcțiile de vicepreședinte al Curții de Apel ... a celor doi magistrați bărbați.

Această manifestare nu a căpătat însă o obiectivare reală neîndoielnică care să poată fi caracterizată ca o acțiune de amestec efectiv în activitatea membrilor judecătorești ai comisiei de examen.

Or, în sensul dispozițiilor prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004 imixtiunea ca acțiune ce definește latura obiectivă a acestei abateri presupune o activitate concretă, reală, incotestabilă.

Domnii judecătorești Z și Y nu au făcut în numele pârâtei X o solicitare neechivocă, clară prin care să solicite martorilor J1 și J3 să favorizeze anumite persoane dintre candidații la funcțiile de vicepreședinte al Curții de Apel ... și nici nu au încercat să-i influențeze pe aceștia în acest sens.

Simplele presupuneri și deducții ale martorilor nu pot constitui acte materiale apte să constituie o imixtiune în activitatea membrilor comisiei de examinare la concursul pentru funcții de conducere.

Astfel, martora J8 declară că „mie mi s-a părut că scopul telefonului pe care doamna X mi l-a dat a fost legat de CD-ul pe care urma să mi-l trimită” și că în cadrul discuțiilor purtate cu aceasta nu i-a fost făcută nicio solicitare cu privire la candidații pentru funcțiile de vicepreședinte al Curții de Apel

De asemenea, martorul J3, în declarația pe care a dat-o în fața secției a arătat că pârâtul Y “i-a spus că doamna X ar fi preferat candidații bărbați, însă nu a precizat că în defavoarea candidatelor, asta se subînțelegea”.

Așa fiind, în cauză nu este îndeplinită latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004, simpla dorințăa pârâtei de a-i vedea numiți în funcție pe cei doi magistrați bărbați rămânând în sfera subiectivă.

De asemenea, în cauză nu este îndeplinită nici condiția rezultatului socialmente periculos, respectiv afectarea independenței judecătorului în activitatea de decizie.

Astfel, domnul judecător J3 a apreciat ca fiind excesiv demersul doamnei judecător X, arătând că atât el, cât și doamnele judecător J8 și J18 au catalogat demersul doamnei judecător X ca „o trecere a unui prag deontologic și nu un act de influențare”.

Dincolo de a cataloga comportamentul doamnei judecător X ca fiind unul corect, în concordanță cu așteptările pe care societatea și corpul profesional al magistraților îl au de la un judecător, în minoritate, apreciem că faptele doamnei judecător X, astfel cum au fost reținute anterior, pot fi apreciate cel mult ca o atitudine ce contravine normelor deontologiei profesionale.

Prin urmare, având în vedere cele reținute anterior, nu se poate susține că manifestarea doamnei judecător X a adus atingere independenței ce trebuie să guverneze activitatea de decizie a membrilor judecătorești în comisia de examen pentru funcțiile de conducere.

Pe cale de consecință, având în vedere faptul că probele administrate în cauză nu conduc la concluzia, dincolo de orice dubiu, că a existat din partea doamnei judecător X o imixtiune în activitatea altor judecătorești prin care să se aducă atingere independenței acestora, în opinie minoritară, apreciem că nu sunt întrunite, nici în ceea ce o privește pe doamna judecător X, elementele constitutive ale abaterii

[REDACTED]

disciplinare prevăzute de art.99 lit.1 din Legea nr. 303/2004, motiv pentru care se impunea respingerea acțiunii disciplinare și față de aceasta.

Președinte,

Cu opinie concurentă la soluția de respingere a acțiunii disciplinare formulate de **Inspekția Judiciară** față de d-na X, președinte al Curții de Apel ... la data pretensei săvârșiri a faptei disciplinare, domnul Y, judecător la Curtea de Apel ... și domnul Z, președinte al Tribunalului ..., toți pentru pretinsa săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, republicată.

Modalitățile de săvârșire a faptei și conținutul elementului obiectiv al abaterii sunt diferite pentru d-na X față de ceilalți doi pârâți.

În acțiunea disciplinară, în sarcina doamnei X se rețin următoarele acte materiale, componente ale presupusei abateri (pagina 45 din acțiunea disciplinară):

- Interesul doamnei judecător X în a afla componența comisiei de examinare, precum și
- Demersurile sale succesive în vederea influențării membrilor acesteia prin intermediul domnilor judecători Y și Z.

În sarcina celorlalți doi pârâți, domnii judecători Y și Z, Inspekția Judiciară a reținut (pagina 45 acțiune disciplinară) ca act material în realizarea rezoluției disciplinare, faptul că au intervenit în mod direct la membrii comisiei de concurs, sugestionându-i pe judecătorii J3 și J1 (membru, respectiv supleant în cadrul comisiei de examinare) în scopul urmărit de doamna judecător X, respectiv de a favoriza candidații agreeți de aceasta din urmă. Cei doi pârâți ar fi acționat, susține Inspekția Judiciară, datorită relațiilor de subordonare cu doamna X, la acea dată președinte al Curții de Apel

Limitele sesizării, așadar, privesc trei acte materiale ce constituie latura obiectivă

a abaterii disciplinare, două reținute în sarcina doamnei judecător X și una în sarcina domnilor judecători Y și Z. Pe cale de consecință, Secția, în prezenta opinie minoritară, nu poate extinde aceste limite ale sesizării la alte fapte sau acte materiale concrete anterioare, concomitente sau ulterioare acestor trei acte materiale.

Ca atare, pentru a constata dacă suntem sau nu în prezența abaterii disciplinare prevăzute de lit. l) din Legea nr. 303/2004 se impune o analiză a existenței elementelor constitutive ale abaterii pentru fiecare pârât, precum și a probelor care ar putea fundamenta existența acestora, în raport strict cu cele trei acte materiale reținute *expresis verbis* de Inspekția Judiciară:

- I. Primul act material la care se referă Inspekția Judiciară este cel constând în *„interesul doamnei judecător X în a afla componența comisiei de examinare”*.

De precizat că legiuitorul definește abaterea de la lit. l) ca fiind fapta de a imixtiona în activitatea altui judecător.

Simplul fapt de a exista un interes al unui judecător în a afla componența comisiei de examinare privind concursul de conducere pentru funcții de conducere la instanțe nu poate fi apreciată ca o imixtiune în activitatea altui judecător. Aceasta cu atât mai mult cu cât componența comisiilor de concurs și examen nu erau secrete, neexistând o obligație sau prevedere formală care să prevadă că este secretă componența comisiilor de organizare, de examinare, de contestații, nici în cuprinsul Legii nr. 303/2004, republicată și nici în Hotărârea 320/27.04.2006, cu modificările și completările ulterioare, prin care a fost aprobat Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor.

Or, dacă nu există o procedură anume prevăzută pentru secretizarea și păstrarea confidențialității componenței comisiilor de concurs, evident că nu poate exista nici abatere sau sancțiune pentru nerespectarea păstrării „secretului” componenței comisiilor de concurs.

Nu există nicio justificare legală și nici nu rezultă din interpretarea textelor de lege indicate mai sus că aceste comisii, în ce privește componența lor, nu erau publice sau nu ar fi trebuit să fie publice. Dimpotrivă, transparența decizională, criteriile care stau la baza numirii unor astfel de comisii de către Plenul C.S.M. indică faptul că această componență ar trebui să fie publică. Astfel, în opinie minoritară, efectuând chiar și în aceste limite un control jurisdicțional, în mod categoric nu poate fi primită susținerea D.N.A., care a sesizat Inspekția Judiciară, cu faptul că regulile de desfășurare a concursului sau examenului pentru funcții de conducere exclud caracterul public în ce privește componența comisiilor de concurs (inclusiv cele de examinare). Argumentul acesteia, bazat pe o adresă emisă de președintele C.S.M. din 2013 (adresa nr. 29847/1154/2013 – fila 34-37 volum I, dosar 3587/DJ/2015 al Inspekției Judiciare), că astfel s-ar „... *elimina posibilitatea influențării membrilor comisiilor de examinare sau exercitării unor presiuni asupra acestora, în ceea ce privește maniera în care aceștia își exercită atribuțiile în cadrul concursului sau examenului*” nu poate fi primit pentru că nu este în spiritul dispozițiilor legale care au la bază drept principii de organizare și desfășurare a concursurilor de promovare transparența, caracterul obiectiv și imparțialitatea. A imputa cu caracter general o posibilă presiune asupra membrilor comisiilor, ca și a suspicioana că aceștia din urmă ar putea ceda acestor presiuni, nu este în spiritul dispozițiilor legale și nici conforme cu statutul judecătorilor și procurorilor.

Dacă ar avea loc astfel de presiuni, faptul că e sau nu publică componența comisiei este nerelevantă: pentru constatarea încălcării normei disciplinare este suficientă presiunea făcută.

De altfel, sub semnul acestor principii (transparență, obiectivitate, imparțialitate), Plenul C.S.M. a hotărât în ședința din 27.11.2014 ca numele membrilor comisiei de examinare la concursul sau examenul de promovare în funcții de conducere să fie publicate (punctul 17.2. al ordinii de zi a Plenului). Rațiunea a fost simplă și logică: pentru ca persoana interesată să reclame posibile cazuri de incompatibilitate ale membrilor comisiilor în timp util, tocmai pentru a evita situații în care concursul să se deruleze, iar astfel de incompatibilități să se descopere ulterior, după finalizarea concursului. Hotărârea nr.1146/06.10.2016 a Plenului prin care a fost aprobată componența comisiilor de concurs pentru funcții de conducere a fost publicată pe site-ul oficial al C.S.M. (publicare 31.10.2016), ceea ce arată că transparența în derularea unor astfel de concursuri este una esențială pentru corectitudinea, obiectivitatea și imparțialitatea acestor concursuri.

Oricum, păstrarea unei confidențialități a componentelor comisiilor de concurs, în lipsa unei prevederi legale sau regulamentare și a lipsei unei sancțiuni privind nepăstrarea acestei confidențialități este și greu de realizat, în condițiile în care multe persoane ajung să cunoască componența acestor comisii, fie membri C.S.M., fie personal din aparatul administrativ al C.S.M. sau I.N.M., cu atât mai mult cu cât comisiile și componența lor se discutau în cadrul comisiilor constituite la nivelul C.S.M., la care participau, prin reprezentanți, mai multe instituții.

Din această perspectivă, este neîntemeiată invocarea ca act material în conținutul abaterii disciplinare a „interesului” manifestat de d-na judecător X în aflarea

compenței comisiei de examinare de la concursul pentru funcții de conducere organizat în anul 2015.

Eventual s-ar putea discuta dacă un astfel de presupus „interes” ar putea fi o împrejurare anterioară și pregătitoare săvârșirii celui de-al doilea act material reținut de Inspekția Judiciară. Și asta doar în măsura în care se dovedește că a existat un interes manifest și orientat pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de lit. I) a art. 99 din Legea nr. 303/2004. Acest aspect va fi analizat, în prezenta opinie minoritară, cu ocazia analizei celui de-al doilea act material.

De altfel, chiar Inspekția Judiciară face un excurs cu privire la prescripția acțiunii disciplinare referitor la acest act material, respectiv „interesul doamnei judecător X în a afla compența comisiei de examinare”, rezultând că, în ipoteza considerării acestui act material ca fiind conținutul abaterii disciplinare, ar fi intervenit prescripția (paginile 25 – 26). Dincolo de justificările Inspekției Judiciare de ce și pentru ce motive a intervenit prescripția, este de neînțeles de ce, totuși, dacă pârâta, d-na judecător X a fost cercetată disciplinar, Inspekția Judiciară nu a dat o soluție privind prescrierea acestei fapte și a ales să indice la pagina 45 a acțiunii disciplinare că acest act material constituie elementul obiectiv al faptei disciplinare prevăzute de lit. I) a art. 99 din Legea nr. 303/2004.

II. Așa cum s-a arătat mai sus, cel de-al doilea act material reținut de Inspekția Judiciară față de doamna judecător X, ca și faptă obiectivată în elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de lit. I), ar fi constat în „demersurile sale succesive în vederea influențării membrilor comisiei de examinare *prin intermediul domnilor judecători Y și Z*”.

Cu alte cuvinte, se reține în sarcina doamnei judecător că ar fi instigat la săvârșirea faptei pe ceilalți doi pârâți, ca aceștia din urmă să comită abaterea disciplinară.

Pentru că fapta constând în instigare nu poate fi analizată separat de fapta de executare propriu – zisă, având în vedere că probele și conținutul abaterii e același (mai puțin gradul de participare) sunt comune, în prezenta opinie minoritară va fi analizată fapta, adică existența ei pentru fiecare participant și, evident, gradul de participare al celor trei pârâți – instigare pentru doamna X și coautorat pentru domnii Y și Z –, gradul de vinovăție, în măsura în care fapta există, urmările faptei.

Așadar, va fi analizată, aici, și fapta reținută în sarcina domnilor judecători Y și Z, de imixtiune în activitatea judecătorilor membri ai comisiei de examinare, prin prisma actului material concret reținut de Inspekția Judiciară, „*de intervenție în mod direct, sugestionându-i pe domnii judecători J3 și J1 (membru, respectiv supleant în cadrul comisiei de examinare) ...*”, ținând cont de relațiile de subordonare dintre aceștia și doamna judecător X, în scopul urmărit de aceasta din urmă, respectiv de favorizare a candidaților agreeți.

În acest context, se impune a vedea ce se înțelege prin „încercarea de imixtiune”, așa cum o numește Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară în raport cu toți cei trei pârâți (paginile 45 și 46 din acțiunea disciplinară): legiuitorul nu a prevăzut o astfel de sintagmă, adică o tentativă la abaterea prevăzută de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004. De altfel, e și greu de presupus că la o faptă de pericol, și nu de rezultat, să existe o tentativă.

Acest lucru e confirmat și de o hotărâre recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție (decizia civilă nr. 153/12.10.2015, dosar nr. 974/1/2015, care definește astfel imixtiunea: „... în absența oricăror distincții, noțiunea de 'imixtiune' ”

cuprinde orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea lor, magistrații sunt independenți și se supun numai legii, norma legală necondiționând stabilirea existenței laturii obiective a abaterii reglementate de caracterul ei efectiv sau nedorit, de vreu ascendent funcțional sau de un pretins scop de a impune adoptarea unor măsuri contrare legii sau convingerii magistratului, după cum nici de producerea rezultatului urmărit sau de exercitarea sau perceperea existenței unei presiuni sau constrângeri psihice ..., așa cum rezultă din interpretarea literală și teleologică a dispozițiilor art. 99 lit. 1) din Legea nr. 303/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare, abaterea disciplinară reglementată este o abatere de pericol, iar nu de rezultat, urmarea imediată, respectiv starea de pericol pentru independența magistratului, rezultă ex re".

Însă, vom lua în considerare, în această opinie minoritară, intenția reală a celor indicate de Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară: definirea actului material concret constând în „demersuri succesive” în vederea influențării membrilor comisiei de examinare, faptă care se circumscrie de fapt definiției legale date de legiuitor în art. 99 lit. 1), abatere care este una de pericol și nu de rezultat și care, evident, nu permite comiterea și reținerea unei tentative.

Revenind la „interesul” doamnei X în a afla componența comisiei de examinare, faptul că această componență a comisiilor de concurs nu avea caracter „secret”, „confidențial” nu poate constitui nici măcar un context favorabil sau act pregătitor pentru săvârșirea actului material de instigare la imixtiunea în activitatea judecătorilor, membri ai comisiilor de examinare a concursului pentru funcții de conducere la instanțe din toamna anului 2013.

Chiar dacă s-ar presupune, eronat, că acest „interes” ar putea fi contextualizat

în ansamblul împrejurărilor pentru comiterea actului material constând în „demersuri succesive” prin intermediul celorlați pârâți de a influența membrii comisiei de examinare, din examinarea ansamblului probator de la dosar nu rezultă că ar fi existat vreo intenție în acest sens.

Punctul central al presupusei abateri reținute în sarcina celor trei judecători de Inspekția Judiciară este cel legat de imixtiunea în activitatea judecătorilor și actele materiale concrete făcute în acest sens față de membrii judecători ai comisiei de examinare la concursul pentru funcții de conducere la Curtea de Apel ..., sesiunea toamna anului 2013, prin influențarea acestora în sensul de a favoriza doi candidați la funcțiile de vicepreședinte la această curte, bărbați – judecători la Curtea de Apel ..., în detrimentul celorlați doi candidați, doamne judecător la aceeași curte de apel, toate aceste acte materiale având loc la data de 05.11.2013 ca urmare a discuțiilor dintre pârâtul Y și martorul J3, pe de o parte, și, pe de altă parte, dintre pârâtul Z și martora J1.

Martorii, membri și supleanți ai comisiei de examinare – doamnele judecător J8, J18, J1 și domnul judecător J3 – audiați atât în cursul urmăririi penale (filele 196 – 206 vol. I, dos. 3587/DIJ/2015 Inspekția Judiciară, de inspectorii judiciari (filele 147 – 149, 152 – 156, vol. II Inspekția Judiciară, dos. 3587/DIJ/2015), Secția disciplinară (filele 235 – 242, 253 – 266, 318 – 322, vol. II, dosar 39/J/2015 Secție de judecători), arată că au fost contactați direct (doamnele judecător J8 J1 și domnul judecător J3) sau prin intermediari (doamna judecător J18).

Declarațiile acestor martori nu sunt însă liniare, chiar incosecvente, în ce privește presupusa imixtiune pe care ar fi făcut-o cei trei pârâți în încercarea lor de a influența membrii comisiei cu privire la anumiți candidați pentru funcția de

vicepreședinte al Curții de Apel ... și chiar, unii dintre acești martori înfirmă, în fața Secției de Judecători, că ar fi exista o imixtiune în sensul prevăzut de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004. Totodată, afirmațiile martorilor, coroborate cu celelalte probe de la dosar, nu confirmă teza incriminată de Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară:

Martora J8 declară la procuror (filele 196 – 197, dosar nr. 3587/DIJ/2015, vol. I Inspekția Judiciară) că a fost sunată pe telefonul instanței în data de 23.10.2013 de doamna judecător X. Pentru că nu a găsit-o, doamna judecător J8 fiind în deplasare în teritoriu, a doua zi doamna judecător X a revenit cu telefon, ocazie cu care a încunoștiințat-o pe doamna judecător J8 că urmează să primească un CD cu proceduri operaționale la instanțe. Dacă în fața procurorului a declarat că *"doamna X a sugerat că, la nivelul conducerii Curții de Apel ... a colaborat foarte bine cu cei doi vicepreședinți, specificând că, fiind o instanță unde predomină femeile, preferă să facă echipă cu bărbați numiți în funcții de conducere ... Deși nu mi-a spus în mod direct, am înțeles că discuța așa cum a fost prezentată mai sus, se referă la comisia de concurs..."* (fila 197, dosar nr. 3587/DIJ/2015, vol. I Inspekția Judiciară), în fața Secției de judecători aceeași martoră declară că *"Mie mi s-a părut că scopul telefonului pe care doamna X mi l-a dat a fost legat de CD-ul pe care urma să-l trimită ...În discuția pe care am avut-o cu doamna X pe 24.10.2013, am discutat simplul fapt că îmi va trimite un CD, rezultat al unui proiect european. Ulterior, doamna vicepreședinte a Curții de Apel ... mi-a spus că au venit pe adresa instanței 2 CD-uri însoțite de o scrisoare ... Eu în momentul în care am auzit-o pe d-na X că are o mai bună colaborare cu domnii, am înțeles că se referea atât la proiectul expus mai sus, cât și în ce privește co conducerea instanței.*

Îmi aduc aminte acum că d-na X mi-a spus atunci când a afirmat că preferă domnii la conducerea instanței și faptul că a avut probleme cu o doamnă de la conducerea Tribunalului ..., cred" (filele 256 – 257, dosar 39/J/2015, vol. II Secția de Judecători). În declarația dată în fața Secției de Judecători, pârâta X arată că a sunat la biroul martorei J8 pentru a o informa cu privire la faptul că îi va transmite CD rezultat dintr-un proiect european, obligația Curții de Apel ... fiind acela de a face cunoscute aceste operațiuni la nivelurile instanțelor din România; de altfel, acest lucru rezultă cu prisosință din actele depuse de pârâtă la dosar (filele 118 – 139, dosar nr. 3587/DIJ/2015, vol. II Inspekția Judiciară) și din care rezultă că în aceeași perioadă nu doar martora J8, președinte al unei curți de apel, a fost sunată de pârâtă, ci și alți președinți de curți de apel, motivul fiind același: comunicarea CD-ului rezultat din proiectul european realizat de Curtea de Apel ...; adrese de mulțumire venite de la curți de apel și de la alte instituții judiciare confirmă acest lucru. Pe cale de consecință, nu se poate susține că deliberat pârâta X a dorit să ia legătura cu martora J8 cu intența de a o influența cu privire la susținerea unor candidați pentru concursul privind funcțiile de vicepreședinte la Curtea de Apel X.

Martorul J3 a declarat în fața procurorului că într-o zi de vineri (01.11.2013) a fost sunat de domnul judecător Y, care și-a exprimat dorința de a-l vizita luni (04.11.2013) la sediul ÎCCJ profitând de faptul că avea de discutat ceva cu doamna președinte a ÎCCJ, J25; pentru că luni nu era la sediu, a rămas întâlnirea pentru data de 05.11.2013, ziua de marți, ocazie cu care a fost vizitat la birou de pârât, care l-a invitat la o cafea; martorul declară la procuror că a refuzat, iar atunci când l-a condus spre lift, pârâtul i-a spus că doamna judecător X este în mașină și că ar dori să discute cu martorul; martorul declară la procuror că a refuzat și că i-a

reproșat explicit că știe motivul pentru care a venit doamna X la ÎCCJ și că nu e bine ce face (fila 205, dosar nr. 3587/DIJ/2015, vol. I Inspekția Judiciară). În fața Secției de judecători, martorul declară, de asemenea, că atunci când l-a condus pe pârâtul Iriza spre lift, acesta i-a spus că doamna X îl invită pe martor la o cafea în oraș, dar că acesta din urmă a refuzat o ieșire la o cafea, întrucât bănuia că ar fi discutat despre concurs. Totodată, martorul mai declară: „În continuare, domnul judecător Y mi-a spus că există un număr de patru candidați pentru cele 2 posturi de vicepreședinte la Curtea de Apel ... Acesta mi-a spus că sunt 2 candidați și 2 candidate. Nu s-a făcut o apreciere de către domnul Y în sensul în care să-mi fi solicitat să mă comport preferențial în cadrul examenului cu vreunul dintre candidați. Dl Y mi-a spus că doamna X ar fi preferat candidații bărbați, însă nu a precizat în defavoarea candidatelor, asta se subînțelegea”. Așa cum rezultă din actele de la dosar, motivul real al deplasării la sediul ÎCCJ nu era legat de discuțiile pe care pârâtul Y să le aibă cu martorul J3 legat de derularea concursului de promovare în funcții de conducere, ci de invitația pe care Curtea de Apel ... o făcea președintelui ÎCCJ, d-na J25, și președintelui Secției penale a ÎCCJ, d-na J26 de a participa la întâlnirea trimestrială profesională, în materie penală, pe care instanțele din raza Curții de Apel ... urma să o aibă la data de 13.12.2013 (filele 140 -141 dosar. 2587/DIJ/2015, vol. II Inspekția Judiciară). Acest lucru a fost confirmat și de martora J2, judecător la ÎCCJ, care a declarat (filele 383 – 385, dosar nr. 39/J/2015, vol. II Secția de Judecători) că s-a întâlnit în data de 05.11.2013 în sediul ÎCCJ cu pârâtul Y, pe care l-a și invitat în birou, unde se afla și d-na judecător J4. Cu această ocazie a aflat că scopul vizitei la sediul ÎCCJ era de a preda invitațiile de participare celor două doamne președinte, motiv pentru care l-a și condus în biroul d-nei

președinte J25, care i-a primit pe amândoi, după care au lăsat invitația d-nei Jîjîie (care nu se afla în birou), la final conducându-l la biroul martorului J3; de asemenea, martora mai declară că a discutat la modul general cu pârâtul Y despre concursul de conducere de la instanțele din raza Curții de Apel ..., având în vedere că martora a fost judecător la câteva dintre aceste instanțe anterior, remarcând că sunt mulți candidați, replica pârâtului fiind că toți candidații sunt buni. Așa încât presupunerile martorului J3 nu se susțin, respectiv că deplasarea la sediul ÎCCJ ar fi fost aceea ca pârâtii să imixtioneze în derularea concursului de promovare în funcții de conducere.

Martora J1 a declarat în fața procurorului (filele 202 – 204, dosar nr. 3587/DIJ/2015 vol. I Inspekția Judiciară) că în data de 05.11.2013 a fost contactată de către un coleg de doctorat, pârâtul Z, pentru a se întâlni la biroul martorei din sediul Curții de Apel ...; fiind de acord cu întâlnirea, în jurul orei 13,00 s-a prezentat pârâtul Z la biroul martorei, ocazie cu care acesta i-ar fi spus că a venit la inițiativa pârâtei X întrebând-o și dacă o primește pe pârâtă; la întrebarea martorei, după cum declară aceasta la procuror, pârâtul Z i-a explicat, stânjenit, că pârâta X dorește să-i adreseze rugămintea sprijinirii unor candidați doriți de aceasta la concursul de promovare, dat fiind faptul că era membru supleant în comisia de examinare pentru concursul de promovare în funcții de conducere din toamna anului 2013, iar prin intermediul ei să o influențeze și pe martora J18, membru al comisiei, deși în cuprinsul aceleiași declarații (fila 203) martora spune că **a dedus** că pârâta X dorea să o influențeze pe ea și pe martora J18; mai mult, afirmă martora în aceeași declarație, pârâtul Z a vrut să-i spună și numele favoriților, însă a fost refuzat de martoră, după cum susține aceasta. În fața Secției de judecători,

[REDACTED] [REDACTED]

martora își nuanțează declarația (filele 259 – 266, dosar nr. 39/J/2015, vol. II Secția de Judecători) și spune **că a înțeles** din discuția cu pârâtul Z că pârâta X ar fi vrut să stea de vorbă cu martora J18 pentru a o sprijini în demersul ca anumite persoane de la Curtea de Apel ... să promoveze un concurs, fără să se pronunțe nume, deși în fața procurorului nu a indicat că pârâtul Z i-ar fi cerut să intermedieze o întâlnire între martora J18 și pârâta X.

Declarațiile martorei J18 au relevanță în măsura în care relevanță au și declarațiile date de martora J1, întrucât, așa cum declară ambele martore, prima a luat indirect cunoștință de o anumită stare de fapt povestită de martora J1.

Nu există elemente suficiente, din probele administrate și indicate mai sus, că intenția celor trei pârâți a fost aceea de a „încerca” influențarea comisiei prin impunerea unor candidați în detrimentul altora:

Așa cum s-a arătat mai sus, din declarațiile martorilor, membri sau supleanți ai comisiei de examinare, nu rezultă în niciun fel că li s-a cerut acestora de către pârâți să favorizeze unii candidați. De altfel, din declarațiile martorilor J8 și J3, coroborate cu declarațiile pârâților, nu e clar cine a adus în discuție derularea concursului pentru funcții de conducere: doamna judecător J8 declară că nu-și amintește cine a adus vorba despre concurs (f. 254, vol. II dos. nr. 39/J/2015, Secția de Judecători), domnul judecător J3 spune că au discutat în drumul spre lift chestiuni legate de concurs, pârâtul Y subliniind constant, în declarațiile date, că discuția a fost inițiată de domnul J3, acesta din urmă spunând că e stresat că e președintele unei comisii de concurs. Contextul este cu atât mai confuz și datorită discuțiilor ulterioare datei de 05.11.2013, respectiv la data de 17.12.2013 între J3 / Y, J1 – Z și la data de 12.02.2014 între G1 – Z. În primul rând, ridică un mare semn de întrebare

faptul că martorii J3 și J1, din proprie inițiativă, **la un interval de câteva minute în aceeași dimineață a datei de 17.12.2013 (martorul J3 l-a sunat pe pârâțul Y la orele 08:25:42 la data de 17.12.2013 – filele 69 – 71 din dosar nr. 39/J/2015, vol. II Secția de judecători, iar martora J1 l-a sunat pe pârâțul Z la orele 8:52:45, aceiași zi, 17.11.2013, filele 72 – 74)** i-au sunat pe pârâții Y și Z, deși ca judecători, martorii trebuiau să știe că urmărirea penală, chiar dacă în cauza penală aceasta era în faza actelor premergătoare, este una nepublică, martorii având totuși obligația de a respecta confidențialitatea urmăririi penale. Mai grav este faptul că discuțiile telefonice, conținutul lor par a avea mai degrabă caracterul unei provocări la adresa pârâților Y și Z, practic sugestiile și afirmațiile categorice făcute în aceste convorbiri seamănă izbitor, ne referim la afirmațiile făcute de martorii J3 și J1. Caracterul îndoielnic al acestor probe este întărit de faptul că acestea au fost interceptate: se poate presupune că martorii intuiau acest lucru, dacă nu chiar știau că sunt interceptate, altfel nu se explică inițiativa de a da aceste telefoane celor doi martori la o diferență de câteva minute, în aceeași zi și cu același conținut al discuțiilor: încercarea de a-i face pe pârâții Y și Z să afirme că au efectuat demersuri de influențare a comisiei de examinare cu ocazia întâlnirilor din 05.11.2013, ceea ce face ca aceste probe să stea sub semnul îndoielii că ele sunt pertinente prezentei cauze.

Aceeași este situația și în cazul convorbirilor între martorul G1 și Z, monitorizarea de către D.N.A. nefiind de altfel negată de martorul G1, care și funcționează ca grefier la această structură a Ministerului Public.

Cu toate aceste posibile provocări din partea martorilor, din discuțiile și convorbirile telefonice nu rezultă în niciun fel că pârâții Y și Z ar fi întreprins

acte în sensul influențării membrilor comisiei de examinare. Dimpotrivă, martorul Y spune foarte clar martorului J3, în discuția interceptată telefonic și provocată de acest martor, că își menține afirmația pe care a făcut-o în 05.11.2013, când s-au întâlnit la sediul ÎCCJ, că toți candidații sunt foarte buni. La fel, pârâtul Z în dialogul telefonic cu martora J1 nu confirmă vreo imixtiune, vreo determinare a martorei J1 să intervină pe lângă martora J18 (membru al comisiei de examinare) pentru unii candidați: martorul Z emite doar onomatopee, cuvinte frânte, care nu conțin nimic, doar, probabil, cu privire la ce i se comunică de către martora J1. De altfel, atât în cazul martorului J3, cât și al martorei J1, afirmațiile legate de imixtiune sunt doar ale acestora, pârâții Y și Z neconfirmând cele indicate de cei doi martori. Oricum, în chiar ipoteza că inițiativa martorilor J3 și J1 nu ar fi o provocare – deși e greu de presupus contrariul dat fiind contextul: diferență de câteva minute, aceeași zi, același conținut al afirmațiilor celor doi adresate pârâților – s-ar putea constitui într-o atenționare, favorizare a celor doi pârâți, atitudine ce e discutabilă dată fiind calitatea martorilor J3 și J1 de judecători.

Probele care fundamentează existența abaterii prevăzute de art. 99 lit. 1), coroborate, **trebuie să conducă la constatarea fără dubii că a existat acțiunea constând în imixtiunea în activitatea altor judecători.** Or, după cum se constată din probele administrate pe parcursul prezentului proces, nu rezultă că pârâții au acționat în sensul influențării membrilor comisiei de a favoriza anumiți candidați în detrimentul altora.

Pe de altă parte, **presupusele acte materiale reținute în sarcina pârâților trebuie să fi fost apte să se constituie într-o acțiune concretă de influențare a membrilor comisiei, de a se constitui într-un amestec nepermis în**

activitatea altui judecător, ca o presiune nejustificată ca acesta să ia anumite decizii în sectorul de activitate respectiv, chiar în ipoteza reținută de **Inspekția Judiciară**: din probele administrate în cauză nu rezultă că ar fi existat acte materiale care să fi fost apte a fi considerate ca acte de influențare a membrilor comisiei de examinare. Astfel, în discuțiile avute de martora J8 cu doamna judecător X, așa cum au fost relatate de ambele, nu i s-a cerut primei de către cea de a doua să favorizeze vreun candidat; singura afirmație făcută de doamna judecător X a fost aceea că lucrează mai bine cu bărbații, fără să nominalizeze vreun nume, lucru recunoscut chiar de martoră. La fel, discuția dintre martorul J3 și domnul judecător Y relevă același lucru: acesta din urmă nu i-a cerut în niciun fel să favorizeze vreun candidat, chiar dacă a spus că doamna judecător X preferă să lucreze cu bărbații, însă domnul judecător a adăugat, inclusiv în interceptarea telefonică, că toți candidații pentru cele două funcții de vicepreședinte sunt buni. Declarațiile contradictorii ale martorei J1 și pârâtului Z, tocmai pentru că sunt contradictorii, nefiind elemente suplimentare care să balanseze înspre ideea că pârâtul Z ar fi intervenit în favoarea unor candidați, trebuie privite în lumina celorlalte probe administrate, cu atât mai mult cu cât chiar martora J1 afirmă că a refuzat să continue discuția cu pârâtul Z; pârâtul a infirmat constant că ar fi intervenit, la instigarea doamnei judecător X, la martora J1 pentru ca la rândul ei să intervină pe lângă membrii comisiei de examinare.

Din discuțiile posibil provocate de organul de urmărire penală – interceptate de organele de urmărire penală – dintre martorul G1 și pârâtul Z relevă că acesta din urmă nu a discutat cu nimeni, în sensul influențării membrilor comisiei de examinare, lucru pe care îl afirmă foarte clar (filele 142 – 145 dosar nr.

3587/DIJ/2015, vol. I). Astfel, pârâtul Z a subliniat că nu a vorbit cu nimeni, la întrebarea martorului G1, și că a vorbit cu „J1” (martora J1), ”dar că nu a vorbit...” (fila 143), afirmații din care nu rezultă că ar fi vorbit cu „J1” despre influențarea membrilor comisiei de examinare, despre susținerea unor candidați, ci doar că a vorbit. Așadar, constant, în această discuție interceptată de procurori, pârâtul Z spune că nu a vorbit cu nimeni, că nu a comis acte de influență, nici direct, nici indirect; oricum, discuția este frântă, întreruptă, afirmațiile acestuia putând căpăta înțelesuri diferite, însă, din această discuție nu rezultă săvârșirea abaterii prevăzute de lit. I) a art. 99.

Incertitudinea cu privire la starea de fapt reținută de Inspekția Judiciară apare și mai clară în raport și cu împrejurările în care au avut loc întâlnirile din 05.11.2013. Inspekția judiciară face o conexiune între telefoanele date doamnei J8 și domnului J3 și deplasările celor trei pârâți la B., la sediul Curții de Apel ..., la biroul doamnei J1, ca fiind o pregătire a acțiunii de imixtiune în activitatea membrilor comisiei de examinare, însă aceste presupuneri ale Inspekției Judiciare nu sunt acoperite de probele administrate în cauză, după cum urmează:

- Inspekția Judiciară susține că scopul deplasării la sediul ÎCCJ nu a fost cel declarat, de înmânare a invitațiilor de participare la întâlnirile trimestriale ale Curții de Apel ..., ci ca pârâtul Y, determinat de pârâta X, să îl influențeze pe martorul J3 cu privire la favorizarea unor candidați, iar data întâlnirii ar fi fost fixată în funcție de programul martorului J3. Or, aceasta este o simplă presupunere a Inspekției Judiciare, bazată pe o fractură logică datorată, la rândul ei, unei presupuneri a martorului J3: după cum s-a arătat anterior, martora J2, judecător la acea dată la ÎCCJ, confirmă faptul că

principalul motiv pentru deplasarea pârâtului Y a fost acela de a înmâna invitațiile de participare la întâlnirea trimestrială profesională a Curții de Apel ... pentru președintele ÎCCJ și președintele de secție al ÎCCJ, invitații care de altfel au și fost înmânate. De altfel, prima vizită la un judecător al ÎCCJ a fost la biroul doamnei judecător J2, martor în cauză.

Simplele presupuneri ale martorilor nu se pot constitui în acte materiale apte să constituie o imixtiune în activitatea membrilor comisiei de examinare la concursul pentru funcții de conducere din toamna anului 2013. Astfel, în fața Secției de judecători, martora J8 declară textual că *„Mie mi s-a părut că scopul telefonului pe care doamna X mi l-a dat a fost legat de CD-ul pe care urma să mi-l trimită”*, conținutul central al discuției fiind acesta (filele 256 și 257, dosar nr. 39/J/2015, vol. II, Secția de judecători), legat de proiectul european în care a fost implicată Curtea de Apel ..., doar incidental s-a discutat și despre necesitatea colaborării bune a președintelui instanței cu cei care au funcții de conducere, afirmația făcută de martoră fiind chiar că *„Apreciez că este important ca în conducerea instanțelor să existe o relație bună între cei care au managementul acestora, între cei care au funcții de conducere în cadrul aceleiași circumscripție”*, ceea ce arată clar că nici chiar martora J8 nu a perceput ca o imixtiune afirmația pârâtei X legată de faptul că ea lucrează mai bine cu bărbații, cu atât mai mult cu cât nu au discutat cu privire la cine este component al comisiei de examinare. La fel, nici martorul J3 nu a perceput ca pe o „încercare” de imixtiune discuția avută cu pârâtul Y, care, așa cum s-a precizat mai sus, a spus foarte clar că toți candidații sunt buni, chiar dacă doamna judecător X preferă să lucreze cu bărbați; martorul J3 a și spus fără echivoc (fila 320 verso, dosar nr. 39/J/2015, vol. II, Secția de judecători): *„Cei trei membri ai*

[REDACTED] [REDACTED]

comisiei, din cei patru, din care făcea parte și doamna J33 și care nu știa despre demersurile discutate, nu am considerat că este un act de influențare, ci mai mult o trecere a unui prag deontologic, care nu trebuie trecut. Prin urmare, dacă aceasta a fost aprecierea mea, am crezut că nu se ajunge la pragul abaterii disciplinare sau a infracțiunii prin aceste demersuri".

Din toate aceste elemente de fapt, din probele administrate în cauză rezultă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. I) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru niciunul dintre pârâți, astfel că, în opinie minoritară, ne pronunțăm în sensul respingerii ca nefondată și netemeinică a acțiunii disciplinare promovate de Inspekția Judiciară față de doamna judecător X, domnul judecător Y și domnul judecător Z.

Judecător

Judecător

